

S.O.S! Kóbor kutyák kálváriája

A HELYZET:

Lakosság: Ez borzasztó! Nem tudjuk nyugodtan elengedni a gyerekeket iskolába, zeneórára vagy a nagymamához, mert itt is, ott is kóborló, veszélyes kutyák bukkannak fel. Gyakran egy felnőtt is megretten, veszélybe kerül... Félelmetes! Egyre több a kóborló kutya a településen és környékén... Szívszorító és ijesztő egyszerre. Tegyen már végre valaki valamit! Miért nem tesz semmit az önkormányzat és az Ebsegély?

Önkormányzat: Nagyon sok a kóborló kutya az utcákon, egyre több a lakossági bejelentés. Nem tudjuk, mit tehetnénk még. A gyepmester alig vitt el kutyákat. Most az Ebsegéllyel működünk együtt. Azért támogatjuk anyagilag az Ebsegély alapítványt, hogy szedje össze, és vigye el a kutyákat. Oldják meg!

Ebsegély: Az önkormányzat együttműködő partnerei vagyunk 2022. február 1. napjától. Tesszük a dolgunkat, mint eddig. Az elmúlt 4 évben közel 500 kóbor kutyát fogtunk és fogadtunk be Kunszentmiklósról környékéről. A tavalyi évben 116 kutyát szállítottunk el Kunszentmiklósról. És a legszomorúbb, hogy semmi látszatja... Újra és újra befogunk olyan kutyákat is, akik már jártak nálunk, és visszaadtuk a „felelős” gazdának... Ez reménytelen küzdelem így, és borzasztó... Jelenleg közel 300 kutyánk, cicánk van. Nem tudjuk sajnos az összes kutyát

befogadni, csak a lehetőségeinkhez és kapacitásainkhoz mértén tudjuk elszállítani a kóbor állatokat. Mi nem gyilkolásra szerződünk! Mi nem ölünk állatokat! Mi örökbe akarunk adni, így csak olyan állatokat tudunk befogadni, akiknél van remény az örökbeadásra. Az elmúlt esztendőben kicsit több mint 370 kutyát és cicát adtunk örökbe. Sajnos azonban ugyanennyi be is került a környékbeli településekről... Gyakran tehetetlennek érezzük magunkat, és hiába szólunk... **A mi hangunk nem elég, és nem elég erős. Ránk nem hallgat senki. Akikre pedig hallgatnának, azok hallgatnak...**

A KONKLÚZIÓ:

Oké. Elmondta mindenki... Es most...? MOST? Passz. Vagy matt. Vagy sakk/matt. Vagy... most mi van? Mi történt? Megoldódott? Nem! Tettünk valamit, ami valóban megoldja? Nem! Fogunk tenni vajon...? Ki tudja... Ezt/azt majd talán... Egy kicsit... Talán majd az 1%-ot odaadjuk... Hogy a lelkiismeretünk rendben legyen... Talán... Vagy 2-3 napra felbuzdulunk... Ja... az jó szokott lenni... 2-3 napig...

Kinek van igaza? Rossz kérdés! Mindenkinek. Az a helyzet azonban, hogy a kérdések, a szavak ideje lejárt. El kell, hogy jöjjön a tettek ideje. Összefogás és megoldás kell. Kell, mert a helyzet egyre rosszabb. És egyre veszélyesebb. És ez még rosszabb, és veszélyesebb lesz.

A MEGOLDÁS. VAGYIS AMIT TENNI KELL:

A településen kóborló legtöbb kutya „önsétáltató”. Kiszökik, mert van rá lehetősége. Kiszökik, mert a „felelős gazdi” nem felel érte. Nem törődik vele. S ha mi hazaadjuk, utcán kószál újra... Nincs semmi, ami – józanész és akarat híján – rákényszerítené a felelőtlen gazdákat arra, hogy másként tegyenek. A nemtörődömséget, a jóérzés és felelősségérzet hiányát nem bünteti senki és semmi... És itt a baj! Igenis, összefogással és határozottsággal tehetünk ez ellen!

- **1.** Az önkormányzatnak – önkéntes segítők bevonásával – meg kell szerveznie az **eb-összeírást**! Fel kell osztani a települést kisebb körzetekre, és csapatokat kell kialakítani, akik együtt becsengetnek minden utca minden házába, és összeírják a kutyákat (macskákat is). Ellenőrzik a chipet, és felhívják a figyelmet az ivartalanítás szükségességére. A **chip kötelező** évek óta. Mégis... Hát itt az ideje,

hogya legyen, hogy **betartassák a törvényt!** Ha állatorvos is van a csapatban, mindjárt meg is oldhatja a dolgot! Ha a gazdának pillanatnyilag nincs rá pénze, megelőlegezheti az önkormányzat, amit később behajt. Eleve ott lehetne hagyni a csekket.

- **2. Igen, be kell vezetni az ebadót, illetve inkább a kisállat adót (kutya/macska után)! És magas összeggel!** Azzal a megkötéssel, hogy **az ivartalanított, chip-pel ellátott, oltási könyvvel rendelkező, rendszeresen oltott állatok után nem kell megfizetni!**
- **3. Igen, évente ki kellene küldeni a kisállat-bejelentő adatlapot!** És néhány évente ellenőriztetni. Aki pedig beadja az állatorvosi igazolást az ivartalanításról, az máris kikerülhet az adófizetésre kötelezettek közül.
- **Az ivartalanítást** népszerűsíteni kell! Szükséges, és mindenki jól jár vele. Gazdi és állat is, akár cicáról, akár kutyáról van szó. Nem kell gyilkolni alomszámra a kiscicákat, kiskutyákat, vagy dobozban, szatyrokban utcára tenni kiskölykök tömkelegét! Ez embertelen és felháborító, megrendítő...
- A kiszökdöső, „önsétáltató” kutyák gazdája a chip leolvasásával azonnal meglesz. Második alkalom után máris lehet szankcionálni, komoly pénzbírsággal!
- **Határozott szabályozás és szankciók kellenek, lássuk be végre!** Be kell tartatni a törvényeket ezen a területen is! Másként nem fog menni. Fel kell ezt vállalni! Biztos vagyok abban, hogy lennének önkéntes segítők!

Lehetetlen? Nem, nem az. Ha van rá akarat, elhatározás, meg lehet, meg kell csinálni. Ezt több, szomszédos országban bebizonyították, már régóta működik. Tudjuk persze, a kutyák, cicák csak állatok... De őket is a Teremtő alkotta... Az ő szemükben is ott csillog a lelkük, ott csillog a szeretet és a remény. A remény és a szeretet, igen... Ez az, amit sok-sok ember naponta öl meg, s másnap mégis, újra ott ragyog a szemükben. Talán megérdemelnék, hogy VALÓBAN tegyünk értük, s ezzel együtt magunkért is, a biztonságunkért is, nem?

Az „ebsegélyesek” nevében:

Hartai Szilvia